

Pelaksanaan Pengajaran dan Pembelajaran dalam Program Sekolah dalam Hospital (The Implementation of Teaching dan Learning in the School in Hospital Program)

NORHIDANI BUYONG* & NORASMAH OTHMAN

ABSTRAK

Perkhidmatan pendidikan di hospital telah diamalkan di Malaysia melalui penubuhan program Sekolah Dalam Hospital (SDH). Objektif program adalah menyediakan perkhidmatan pendidikan tanpa batasan tempat dan keadaan, menyediakan pendidikan berterusan secara formal dan berstruktur dalam persekitaran kondusif bagi murid yang sedang menjalani rawatan di hospital. Kajian ini dijalankan untuk mengenal pasti tahap pelaksanaan pengajaran dan pembelajaran (PdP) dalam program SDH. Kajian dijalankan secara kuantitatif menggunakan kaedah tinjauan. Proses persampelan rawak berkelompok dan rawak mengikut kadar telah digunakan. Sampel kajian terdiri daripada 80 orang guru SDH Malaysia. Pengumpulan data adalah melalui soal selidik. Hasil dapatan dianalisis menggunakan statistik deskriptif dan inferensi. Dapatan kajian menunjukkan bahawa tahap pelaksanaan PdP program SDH secara keseluruhan berada pada tahap tinggi. Analisis statistik inferensi menunjukkan bahawa terdapat hubungan yang signifikan antara pengalaman mengajar guru dan pelaksanaan PdP. Hal ini memberi kesimpulan bahawa guru SDH melaksanakan PdP di SDH dengan baik. Implikasi dapatan kajian ini mencadangkan supaya guru SDH dapat meneruskan pendekatan PdP yang berkesan dalam program SDH.

Kata kunci: Pelaksanaan; pengajaran dan pembelajaran; SDH

ABSTRACT

Educational service in hospitals was started in Malaysia through the inception of the School in Hospital (SDH) program. The objective of the program is to deliver educational services beyond the constraints of location and environment, or more specifically, the provision of continuous formal and structured education in a conducive environment to students who are undergoing treatment at hospital. This research was done to identify the level of teaching and learning implementation in the SDH program. The study was done quantitatively using the review approach, utilizing random cluster sampling and proportionate random methods on a sample size of 80 SiH teachers in Malaysia. Data was collected using questionnaires and the findings were analysed using descriptive and inferential statistics. The findings show that the overall teaching and learning implementation level of SDH is at a high level. Inferential statistical analysis shows that there is a significant relationship between teachers' teaching experience and the implementation of the teaching and learning process. It can be concluded that the teachers are able to implement teaching and learning in the SDH program well. The implication of the findings propose that the SDH teachers continue to deliver effective teaching and learning approaches.

Keywords: Implementation, teaching and learning, SDH

PENGENALAN

Konsep pembelajaran sepanjang hayat telah diperkenalkan secara meluas dalam merealisasikan Falsafah Pendidikan Negara. Penekanan konsep ini dapat dilihat dalam pelaksanaan beberapa program pendidikan antaranya Program Sekolah dalam Hospital (SDH). Objektif pelaksanaan program SDH adalah bagi memastikan pembelajaran murid tidak terjejas walaupun berada di wad hospital. Hal ini selaras dengan matlamat 'education for all' yang diperjuangkan oleh *United Nations Educational Scientific and Cultural Organizations* (UNESCO) (Kementerian Pendidikan Malaysia-KPM 2014).

Kurikulum merupakan aspek penting dalam memastikan sesebuah program pendidikan dapat dilaksanakan dengan

baik. Dalam program SDH, kurikulum kebangsaan digunakan dalam melaksanakan proses pengajaran dan pembelajaran (PdP) yang merangkumi lima kitaran, iaitu sesi hati ke hati, perancangan PdP, pelaksanaan PdP, refleksi dan pemulihan, pengukuhan dan pengayaan (KPM 2012). Proses PdP biasanya dijalankan secara berkumpulan di dalam kelas ataupun secara individu di wad. Guru yang menjadi agen pelaksana program SDH seharusnya kreatif serta bijak menggunakan pendekatan yang bersesuaian dengan keperluan murid yang terdiri daripada pelbagai tahap persekolahan dan keadaan kesihatan.

Dalam memastikan proses PdP yang dilaksanakan di SDH berlaku dalam suasana yang menyeronokkan dan bermakna, pendekatan pembelajaran berorientasikan didik hibur telah digariskan sebagai pendekatan PdP di SDH (KPM

2012). Pendekatan ini secara tidak langsung merupakan suatu terapi yang dapat membantu proses penyembuhan dan rawatan terhadap masalah kesihatan murid di SDH (Aida 2014). PdP yang menggunakan pendekatan didik hibur mempunyai ciri-ciri sesi pembelajaran yang menyeronokkan kerana terkandung unsur kelakar, kecindan, estetik, permainan muzik dan lakonan. Sesi pembelajaran yang santai, terhibur dan penuh dengan pelbagai aktiviti yang menarik akan mampu meningkatkan penglibatan murid terhadap PdP (Tay 2015).

Namun begitu, guru-guru SDH tidak mampu mengaplikasikan PdP didik hibur semasa melaksanakan proses PdP di SDH. Kajian yang dijalankan oleh Normah dan Ruhaiza (2014) mendapati guru SDH bersedia untuk mengajar namun sebahagian guru didapati belum berupaya melaksanakan pendekatan didik hibur dan fleksibel dalam PdP. Hal ini bertitik tolak daripada proses PdP di SDH yang perlu dilakukan secara gabungan *multi-task*, *multi-level* dan *multi-grade*. Pelaksanaan didik hibur dalam proses PdP akan membantu proses pembelajaran menjadi lebih interaktif serta berpusatkan murid. Bagi murid yang mengikuti program SDH, pendekatan didik hibur bukan setakat menarik minat mereka belajar, malahan ia boleh menjadi satu bentuk terapi dalam menghilangkan kebosanan, meringankan kesakitan disamping melatih kemahiran psikomotor dan daya kreatif (Siti Salmiah 2014).

Kebanyakan murid SDH mengalami masalah emosi dan mempunyai daya penumpuan dan konstentrasi yang rendah (Au 2014). Hal ini bertitik tolak daripada masalah kesihatan yang dialami oleh murid seterusnya menyumbang ketidakefektifan dalam mengikuti proses PdP. Guru-guru SDH mempunyai peranan dalam memastikan masalah emosi ini dikurangkan. Masalah ini berkait rapat dengan aspek bagaimana guru-guru melaksanakan pengurusan murid yang merangkumi pelaksanaan sesi hati ke hati dan kebajikan murid. Namun demikian, kajian mendapati guru kurang mengambil kira aspek kesediaan emosi, psikomotor dan kognitif dalam menyediakan aktiviti PdP terutamanya di wad dan menyebabkan proses PdP yang dilaksanakan khususnya di wad kurang memberi impak dalam program SDH (Normah & Ruhaiza 2014). Oleh demikian, kajian ini dijalankan untuk menilai tahap pelaksanaan PdP dalam program SDH setelah lima tahun penubuhannya.

Penyelidikan ini secara khususnya adalah untuk mengkaji tahap pelaksanaan proses PdP dalam program SDH dan mengenal pasti hubungan antara pengalaman mengajar guru dengan pelaksanaan proses PdP dalam program SDH. Persoalan yang dibangkitkan ialah apakah tahap pelaksanaan proses PdP dalam program SDH dan adakah terdapat hubungan antara pengalaman mengajar guru dengan pelaksanaan proses PdP dalam program SDH?

PELAKSANAAN PROSES PENGAJARAN DAN PEMBELAJARAN

Proses PdP program SDH diubah suai supaya bersesuaian dengan keadaan kanak-kanak yang bermasalah kesihatan tetapi memenuhi keperluan mereka sebagai murid. Dalam melaksanakan proses PdP, guru hendaklah menggunakan gabungan pelbagai kaedah pengajaran dengan mengambil kira lokasi, suasana bilik darjah, tajuk pelajaran, kebolehan, keupayaan, minat, bakat, dan cara pembelajaran berdasarkan kesediaan dan kesihatan murid. Pendekatan yang berkesan mesti dilaksanakan supaya PdP yang dihasilkan berpusatkan murid, interaktif dan berdasarkan pendekatan pengajaran yang menyeronokkan dan fleksibel.

Di samping itu, aspek psikologi juga amat dititiberatkan melalui pendekatan pembelajaran secara didik hibur. Kajian dijalankan oleh Jemaah Nazir dan Jaminan Kualiti (JNJK) pada tahun 2012 (Normah & Ruhaiza 2014) untuk pemantauan pelaksanaan rintis program SDH dan melibatkan sampel seramai 40 orang murid. Hasil kajian mendapati kesemua murid menyatakan bahawa mereka berminat dan mendapat faedah belajar dalam program SDH. Bagi aspek pengajaran, guru-guru SDH didapati telah bersedia untuk mengajar, tetapi terdapat sebahagian guru kurang mempelbagaikan kaedah PdP bagi tujuan memenuhi keperluan pembelajaran murid yang pelbagai masalah kesihatan dan tahap umur.

Bagi memastikan pelaksanaan kurikulum dalam program SDH berkesan, guru sebagai agen pelaksana disaran menggunakan kaedah didik hibur semasa proses PdP berlangsung. Dalam program SDH, pendekatan pembelajaran yang digunakan adalah berorientasikan didik hibur dan fleksibel dalam persekitaran kondusif demi kelangsungan pembangunan modal insan dapat diteruskan di luar amalan persekolahan yang konvensional (Aida 2014).

PdP yang menggunakan pendekatan didik hibur mempunyai ciri-ciri sesi pembelajaran yang menyeronokkan kerana terkandung unsur kelakar, kecindan, ada unsur estetik, permainan muzik dan lakonan. Kajian yang dijalankan oleh Ramlah dan Siti Fatimah (2016) juga mendapati didik hibur memberi kesan positif terhadap perkembangan emosi kanak-kanak di mana ia boleh mendatangkan kegembiraan, dapat menggalakkan kanak-kanak untuk berinteraksi dan berkomunikasi antara satu sama lain. Dapatan kajian yang menggunakan 80 orang guru sebagai sampel kajian ini menjelaskan majoriti guru prasekolah berpendapat bahawa murid-murid mendapati kaedah didik hibur menggembirakan dan guru mudah untuk melaksanakannya. Dalam kajian yang dijalankan oleh Tay (2015) pula menyatakan pembelajaran menyeronokkan mampu meningkatkan prestasi pengajaran. Kajiannya terhadap 40 orang bakal guru yang sedang menjalani praktikum menunjukkan responden amat bersetuju bahawa pelaksanaan pembelajaran menyeronokkan dapat membantu meningkatkan prestasi dalam PdP.

HUBUNGAN PENGALAMAN MENGAJAR DENGAN PELAKSANAAN PENGAJARAN DAN PEMBELAJARAN

Pengalaman mengajar dalam bidang pendidikan merupakan antara kelayakan asas yang utama dalam menghasilkan pengajaran yang berkesan (Khalid et al. 2009). Kajian yang dijalankan Daniatul (2015) mendapati terdapat korelasi yang signifikan antara pengalaman mengajar guru dengan profesionalisme guru. Menurut Muhammad Rakib et al. (2016) semakin banyak pengalaman mengajar guru semakin tinggi tahap profesionalisme guru. Profesionalisme guru di Malaysia diukur berdasarkan sembilan standard yang terkandung dalam dokumen standard guru Malaysia. Standard tiga menggariskan kemahiran PdP guru yang merangkumi aspek perancangan dan pelaksanaan PdP yang dapat menjamin kemajuan pelajar secara optimum (KPM 2009). Kajian dijalankan Azizi et al. (2010) tentang keberkesanan PdP dikalangan guru mata pelajaran teknikal. Hasil kajian mendapati terdapat hubungan yang signifikan antara pengalaman mengajar guru teknikal dengan PdP mata pelajaran teknikal. Guru yang berpengalaman menyumbang terhadap keberkesanan PdP melalui pengalaman guru melakukan pemantauan terhadap aktiviti PdP dan menyalurkan maklumat (Norhaiza 2015).

METODOLOGI

Kajian ini adalah berbentuk kuantitatif dan menggunakan kaedah tinjauan. Kaedah persampelan yang dipilih ialah persampelan berkelompok dan rawak mengikut kadaran untuk memilih 80 orang sampel daripada 114 populasi kajian. Sampel kajian terdiri daripada guru SDH Malaysia. Instrumen utama yang digunakan bagi menjawab persoalan kajian ialah borang soal selidik. Item-item soal selidik adalah berdasarkan adaptasi dan ubah suai instrumen verifikasi penilaian sendiri Bahagian Pendidikan Khas, KPM (2016); instrumen pemantauan penilaian pelaksanaan program SDH Bahagian Pendidikan Khas, KPM (2015); soal selidik kajian kepuasan ibu bapa terhadap perkhidmatan pendidikan khas (2013) dan instrumen kajian pelaksanaan pembelajaran menyeronokkan dalam PdP Bahasa Melayu oleh Abdul Rasid dan Hasnah (2013). Soal selidik terdiri daripada dua bahagian, iaitu profil responden dan pelaksanaan proses PdP program SDH. Profil responden adalah pengalaman mengajar guru, manakala konstruk pelaksanaan PdP program SDH merangkumi pendekatan didik hibur, penyampaian PdP murid. Pemilihan jawapan bagi bahagian pelaksanaan PdP adalah berdasarkan skala 1-sangat tidak setuju (STS) hingga skala 5- sangat setuju (SS). Hal ini sesuai untuk pengkaji mengukur dimensi yang diinginkan dan respon bersifat homogen dalam mendiskriminasikan kategori skala (Asun et al. 2015).

Kajian rintis telah dijalankan untuk mengenal pasti kekuatan dan kelemahan instrumen yang digunakan. Bagi tujuan ini, 30 orang guru yang mengikuti program SDH yang tidak terlibat dalam kajian sebenar telah dipilih bagi

menjawab soal selidik kajian. Kesahan kandungan kajian soal selidik telah diberi kepada dua pakar daripada KPM untuk membuktikan ketepatan kandungan item dalam instrumen. Pemilihan pakar dibuat berdasarkan kriteria pengalaman kerja. Kedua-dua pakar merupakan pegawai yang berpengalaman daripada awal proses penubuhan program SDH. Kesahan muka pula telah diberi kepada guru pakar bahasa bagi menentukan susunan ayat pada setiap item dalam instrumen adalah betul.

Bagi melihat kesahan kriteria dan konstruk pula, pengkaji menggunakan pekali korelasi. Kesahan kriteria dan kesahan konstruk boleh diukur dengan menggunakan pekali korelasi (Ura Pin 2012). Hasil analisis menunjukkan nilai korelasi skor item dengan jumlah skor dan nilai korelasi item yang dibetulkan dengan jumlah skor (*Corrected Item – Total Correlation*) adalah diantara 0.33 hingga 0.80. Nilai korelasi yang baik mestilah melebihi 0.30 (Pallant 2010). Bagi mendapatkan kebolehpercayaan instrumen kajian ini, pengkaji menggunakan kaedah *Cronbach Alpha*. Nilai *Cronbach Alpha* yang diperolehi ialah 0.86. Nilai *Cronbach Alpha* melebihi 0.80 memberikan kesimpulan bahawa item mempunyai kestabilan dan ketekalan dalaman yang baik (Creswell 2012). Hal ini menunjukkan bahawa kebolehpercayaan bagi soal selidik adalah tinggi dan memuaskan untuk diteruskan ke kajian sebenar.

Analisis data tahap pelaksanaan PdP melibatkan frekuensi, peratusan, skor min dan sisihan piawai. Nilai min diinterpretasi mengikut skala kajian Bahagian Perancangan dan Penyelidikan Dasar Pendidikan (2006) iaitu nilai skor 1.0 – 1.8 sangat rendah, 1.9 – 2.6 rendah, 2.7 – 3.4 sederhana, 3.5 – 4.2 tinggi dan 4.3 – 5.0 sangat tinggi.

PERBINCANGAN

PROFIL RESPONDEN KAJIAN

Profil responden kajian adalah seperti Jadual 1. Analisis mendapati majoriti guru SDH mempunyai pengalaman mengajar diantara 6 hingga 10 tahun iaitu seramai 40 orang (50%) berbanding yang mempunyai pengalaman 1 hingga 5 tahun iaitu sebanyak 4 orang sahaja (5.0%). Seterusnya bilangan guru yang mempunyai pengalaman 11 hingga 15 tahun adalah sebanyak 23 orang (28.8%). Bilangan guru yang mempunyai pengalaman mengajar 16 hingga 20 tahun adalah sebanyak 5 orang sahaja (6.3%). Bilangan guru yang mempunyai pengalaman 21 hingga 25 tahun pula adalah sebanyak 8 orang (10%).

MENGAJAI TAHAP PELAKSANAAN PROSES PdP DALAM PROGRAM SDH

Pelaksanaan proses PdP diukur berdasarkan tiga subkonstruk, iaitu pendekatan didik hibur, penyampaian pengajaran dan pembelajaran murid. Analisis skor min dan sisihan piawai mengikut subkonstruk ditunjukkan dalam Jadual 2. Secara keseluruhan tahap pelaksanaan

JADUAL 1. Profil responden kajian

Demografi	Responden	Frekuensi	Peratusan
Pengalaman mengajar	1 – 5 tahun	4	5.0
	6 – 10 tahun	40	50.0
	11 – 15 tahun	23	28.8
	16 – 20 tahun	5	6.3
	21 – 25 tahun	8	10.0

proses PdP program SDH berada pada tahap tinggi (min = 4.24, sisihan piawai = 0.37). Subkonstruk penyampaian pengajaran mencatat skor min tertinggi (min = 4.38, sisihan piawai = 0.44) yang membawa interpretasi tahap sangat tinggi. Subkonstruk pendekatan didik hibur berada pada tahap tinggi (min = 4.11, sisihan piawai = 0.36). Bagi subkonstruk pembelajaran murid juga mencatat interpretasi tahap tinggi (min = 4.19, sisihan piawai = 0.46).

Dapatan secara keseluruhan berada pada tahap tinggi. Hal ini memberi makna bahawa guru SDH telah menjalankan proses PdP dengan sangat baik. Dalam konteks SDH, pelaksanaan PdP ditunjangi dengan pendekatan PdP yang pelbagai dan sesuai dengan murid bermasalah kesihatan. Standard tiga dalam dokumen Standard Guru Malaysia (KPM 2009) menggariskan guru patut menggunakan pelbagai pendekatan, kaedah dan teknik untuk melaksanakan proses PdP. Kepelembagaan teknik mengajar dengan menggunakan konsep didik hibur perlu dihayati bagi setiap subjek yang diajar di SDH (Siti Salmiah 2014). Hasil dapatan subkonstruk pendekatan didik hibur selari dengan kajian Tay (2015) yang menyatakan pelaksanaan PdP didik hibur dapat meningkatkan prestasi dalam PdP. Dapatan kajian Ramlah dan Siti Fatimah (2016) pula mendapati kaedah didik hibur menggembirakan murid dan guru mudah untuk melaksanakannya. Dapatan kajian juga selari dengan hasil kajian Norliah (2014) yang mendapati konstruk pelaksanaan PdP berada pada tahap tinggi dan secara keseluruhan menunjukkan bahawa perspektif guru terhadap penilaian proses program transformasi pendidikan prasekolah KPM berada pada tahap tinggi. Dapatan juga menyokong kajian yang dijalankan Sapie et al. (2014) yang mendapati tahap pelaksanaan PdP dalam kalangan guru pelatih adalah sederhana tinggi yang menunjukkan bahawa tahap penguasaan guru daripada aspek proses pendekatan PdP adalah baik.

Pelaksanaan pendekatan didik hibur yang baik di SDH disokong dengan penyampaian pengajaran guru SDH yang berkesan. Penyampaian pengajaran berkualiti menekankan pengajaran yang dicirikan oleh persembahan yang koheren dan bahan yang berurutan, peluang mencukupi bagi penglibatan murid dalam latihan bersepadu, penggunaan pengukuran yang kerap dan berkala serta maklum balas konstruktif kepada murid (Muhamad Suhaimi 2012). Guru perlu sabar dan berlemah lembut dalam menyampaikan sesuatu isi pengajaran kerana medan utama dalam keberkesanan penyampaian pengajaran adalah kefahaman yang diterima oleh murid (Nurhanani et al. 2013).

Bagi subkonstruk pembelajaran murid pula, dapatan selari dengan kajian yang dijalankan Normah dan Ruhaiza (2014) yang menyatakan antara prinsip pembelajaran menghasilkan PdP berkesan ialah guru merancang aktiviti pembelajaran yang melibatkan beberapa kumpulan kecil serta merancang aktiviti berbentuk pembelajaran kolabratif dan koperatif. Namun dapatan tidak menyokong kajian yang dijalankan Fatimah (2009) tentang penilaian pelaksanaan program pemulihan khas yang mendapati murid yang belajar di program pemulihan khas menunjukkan sikap positif terhadap pembelajaran hanya pada tahap sederhana. Pembelajaran murid merupakan proses pemerolehan maklumat dan pengetahuan, penguasaan kemahiran dan tabiat serta pembentukan sikap dan kepercayaan (Ishak 2009).

Pelaksanaan proses PdP yang baik dalam program SDH membawa implikasi menarik minat murid SDH untuk terus mengikuti proses PdP walaupun menghadapi masalah kesihatan. Hal ini menepati hasrat yang diinginkan pihak KPM dimana semua murid berhak mendapat kesamarataan peluang pendidikan bagi membolehkan mereka mencapai potensi diri masing-masing (KPM 2013).

MENGENAL PASTI HUBUNGAN PENGALAMAN MENGAJAR DENGAN PELAKSANAAN PENGAJARAN DAN PEMBELAJARAN DALAM PROGRAM SEKOLAH DALAM HOSPITAL

Analisis dijalankan menggunakan ujian Korelasi Pearson dan keputusan dinyatakan dalam Jadual 3. Ujian ini dijalankan memandangkan frekuensi pada demografi guru SDH menunjukkan majoriti guru mempunyai pengalaman mengajar yang lama. Maka hipotesis telah dibina, H_0 :

JADUAL 2. Skor min, sisihan piawai dan tahap pelaksanaan PdP

Konstruk	Subkonstruk	Skor Min	Sisihan Piawai	Interpertasi
Pelaksanaan PdP	Pendekatan didik hibur	4.11	0.36	Tinggi
	Penyampaian pengajaran	4.38	0.44	Sangat Tinggi
	Pembelajaran murid	4.19	0.46	Tinggi
	Keseluruhan	4.24	0.37	Tinggi

tidak terdapat hubungan yang signifikan antara pengalaman mengajar guru dengan pelaksanaan PdP. Keputusan yang dipaparkan pada Jadual 3 menunjukkan bahawa terdapat hubungan yang signifikan antara pengalaman mengajar guru dan pelaksanaan PdP dengan nilai $r(80) = 0.344$, $p < 0.05$. Namun demikian, kadar hubungan hanya sederhana. Hal ini menunjukkan pengalaman mengajar guru SDH berkait secara sederhana dengan pelaksanaan PdP di SDH. Kesimpulannya, H_0 ditolak.

Pengalaman mengajar merujuk kepada pengetahuan yang dibentuk oleh interaksi antara faktor-faktor persekitaran kerja (Khalid et al. 2009). Dapatan kajian selari dengan kajian yang dijalankan Azizi et al. (2010) yang menyatakan terdapat hubungan yang signifikan antara pengalaman mengajar guru dengan proses PdP. Dapatan juga selari dengan dapatan kajian Rizki (2011), Finadiaul Fitria (2015) dan Muhammad Rakib et al. (2016) mendapati pengalaman mengajar mempengaruhi profesionalisme guru yang berkait rapat dengan PdP. Pengetahuan, kemahiran dan pengalaman guru perlu diintegrasikan bagi membina satu pengajaran yang mantap dalam proses PdP yang lebih berkesan (KPM 2015). Gabungan ilmu dan pengalaman mengajar menjadikan guru seorang pendidik yang berpandangan progresif (Rozita Radhiah & Abdul Rasid 2012).

JADUAL 3. Analisis Korelasi Pearson antara pengalaman mengajar dan pelaksanaan PdP

	Pengalaman Mengajar	
		Korelasi Pearson, r
Pelaksanaan PdP	Sig. p	0.020
	N	80

** signifikan pada aras .05

KESIMPULAN

Secara keseluruhannya proses PdP dalam program SDH berada pada tahap baik. Ini memberi gambaran perkembangan sistem pendidikan negara berlaku dengan pesat tanpa mengira keadaan dan tempat. Sistem pendidikan yang berkualiti semestinya ditunjangi oleh proses PdP yang baik. Oleh itu, beberapa penambahbaikan perlu dilakukan untuk memastikan kelangsungan PdP berkualiti di SDH seperti mempertingkatkan kursus dan latihan guru SDH berkaitan PdP secara gabungan *multi-task* dan *multi-level*. Kursus atau latihan ini dapat meningkatkan kepakaran dan keupayaan guru SDH berdepan dengan murid sakit pelbagai aras kecerdasan pada satu waktu pembelajaran yang serentak. Hal ini selaras dengan standard 4 dalam Standard Kualiti Pendidikan Malaysia 2010 (KPM 2013) yang menyatakan guru merancang dan melaksana proses PdP yang berkualiti tinggi dan bersungguh-sungguh untuk memperkembang potensi dan pencapaian murid pada tahap optimum secara berterusan.

Kajian membawa implikasi bahawa guru SDH berjaya melaksana program SDH dengan penuh komited. Guru dilihat mampu mengaplikasikan pendekatan didik hibur dan menyampaikan pengajaran dengan baik dalam program SDH. Pembelajaran yang baik pula membawa implikasi murid dapat belajar secara seronok dan melupakan masalah kesihatan seterusnya mengatasi masalah emosi buat seketika. Pelaksanaan PdP yang baik dalam program SDH perlu diteruskan bagi memberi harapan baharu kepada murid bermasalah kesihatan mendapat akses pendidikan walau berada di hospital. Kajian ini hanyalah berbentuk tinjauan dan melibatkan guru sahaja. Kajian lanjutan boleh dibuat dengan lebih mendalam secara kualitatif untuk mendapatkan maklumat yang berguna bagi tujuan penambahbaikan dari semasa ke semasa.

RUJUKAN

- Abdul Rasid Jamian & Hasmah Ismail. 2013. Pelaksanaan pembelajaran menyeronokkan dalam pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu* 3(2): 49-63.
- Aida Mohd Anip. 2014. Peningkatan profesionalisme guru-guru SDH. *Prosiding Seminar Sekolah Dalam Hospital Kali Ke-2*, 33-39. Putrajaya: Bahagian Pendidikan Guru, Kementerian Pendidikan Malaysia.
- Asun, R.A., Rdz-Navarro, K. & Alvarado, J.M. 2015. Developing multidimensional Likert scales using item factor analysis the case of four-point items. *Sociological Methods and Research*: 1-20.
- Au Yeong Su Lyn. 2014. Pembelajaran dan pengajaran sains di SDH. *Prosiding Seminar Sekolah Dalam Hospital Kali Ke-2*, 101-109. Putrajaya: Bahagian Pendidikan Guru, Kementerian Pendidikan Malaysia.
- Azizi Yahaya, Rosnani Mohd Nor, Sharifuddin Ismail & Amir Hamzah Abdul. 2010. Keberkesanan pengajaran dan pembelajaran di kalangan guru mata pelajaran teknikal. *Eprintsutm*. 1-12. www.eprints.utm.my. [10 Ogos 2017].
- Bahagian Perancangan dan Penyelidikan Dasar Pendidikan. 2006. *Pelan Induk Pembangunan Pendidikan*. Putrajaya: Bahagian Pembangunan Kurikulum, Kementerian Pendidikan Malaysia.
- Creswell, J.W. 2012. *Educational Research: Planning, Conducting and Evaluating Quantitative and Qualitative Research*. New Jersey: Pearson Education, Inc.
- Daniatul Firdaus. 2014. Pengaruh tingkat pendidikan, pelatihan dan pengalaman mengajar terhadap profesionalisme guru sekolah dasar di daerah Binaan IV Kecamatan comal. E-Tesis Sarjana. Universitas Negeri Semarang, Indonesia.
- Fatimah Ahmad. 2009. Penilaian pelaksanaan program pemulihan khas. Tesis Doktor Falsafah. Fakulti Pendidikan, Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Finadiaul Fitria. 2015. Pengaruh tingkat pendidikan dan pengalaman mengajar terhadap kompetensi guru IPS di Man Tulungagung. E-Tesis Sarjana. Universitas Islam Negeri Maulana Malik Ibrahim Malang, Indonesia.
- Ishak Baba. 2009. Keberkesanan pengajaran dan pembelajaran dan kaitannya terhadap prestasi akademik pelajar Universiti Tun Hussein Onn. *Laporan Geran Jangka Pendek*. Universiti Tun Hussein Onn, Johor.

- Jemaah Nazir & Jaminan Kualiti. 2015. Tindakan pembetulan dan penambahbaikan sekolah berdasarkan dapatan pemeriksaan. Seremban, 1-2 April.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. 2012. *Panduan Pelaksanaan Kurikulum Kebangsaan di Sekolah Dalam Hospital*. Putrajaya: Bahagian Pendidikan Guru.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. 2014. *Manual Pelaksanaan Program Sekolah Dalam Hospital*. Putrajaya: Bahagian Pendidikan Guru.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. 2016. *Verifikasi Penilaian Kendiri*. Putrajaya: Bahagian Pendidikan Khas.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. 2015. *Penilaian pelaksanaan Program Sekolah Dalam Hospital*. Putrajaya: Bahagian Pendidikan Khas.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. 2015. *Buletin Anjakan*. Putrajaya: Unit Pelaksanaan dan Prestasi Pendidikan.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. 2013. *Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013-2025*. Putrajaya: Bahagian Pembangunan Kurikulum.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. 2013. *Soal selidik Kepuasan Ibu Bapa Terhadap Perkhidmatan Pendidikan Khas*. Putrajaya: Bahagian Pendidikan Khas.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. 2009. *Standard guru Malaysia*. Putrajaya: Bahagian Pendidikan Guru.
- Khalid Johari, Zurida Ismail, Shuki Osman & Ahmad Tajuddin Othman. 2009. Pengaruh jenis latihan guru dan pengalaman mengajar terhadap efikasi guru sekolah menengah. *Jurnal Pendidikan Malaysia* 34(2): 3-14.
- Muhammad Rakib, Arfina Rombe & Muchtar Yunus. 2016. Pengaruh pelatihan dan pengalaman mengajar terhadap profesionalitas guru. *Jurnal Administure* 3(2): 1-12.
- Muhammad Suhaimi Taat. 2012. Pengajaran dan penyampaian yang berkesan. *Minda Pendidik*: 1-4.
- Norfazila Abdul Malik. 2013. Penerapan ciri-ciri guru berkesan dalam proses pengajaran dan pembelajaran semasa latihan mengajar dalam kalangan pelajar sarjana UTHM. Laporan Projek Penyelidikan Sarjana. Universiti Tun Hussein Onn.
- Norhaiza Tahir. 2015. Hubungan personaliti guru terhadap kemahiran proses sains pelajar. Laporan Projek Penyelidikan Sarjana. Universiti Tun Hussein Onn.
- Norlia Kasim. 2014. Penilaian Program Transformasi pendidikan prasekolah KPM di sekolah kebangsaan. Tesis Doktor Falsafah. Fakulti Pendidikan, Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Normah Ismail & Ruhaiza Isa. 2014. Cabaran dalam pengajaran dan pembelajaran berkualiti di sekolah dalam hospital. *Prosiding Seminar Sekolah Dalam Hospital Kali Ke-2*, 19-32. Kementerian Pendidikan Malaysia: Bahagian Pendidikan Guru.
- Nurhanani Hussin, Mohd Aderi Che Noh & Ab. Halim Tamuri. 2013. Elemen mengenali murid dalam pengajaran guru cemerlang Pendidikan Islam. *Online Journal of Islamic Education* 2(2): 1-10.
- Othman Talib. 2015. *SPS: Analisis Data Kuantitatif untuk Penyelidik Muda*. Selangor: MPWS Rich Publication Sdn Bhd.
- Ramlah Jantan & Siti Fathimah Mohd Fauzi. 2016. Aktiviti didik hibur dalam kalangan Guru prasekolah di Daerah Gombak. *Jurnal Pendidikan Awal Kanak-Kanak* 5: 19-29.
- Rizki Umi Nubeiti. 2011. Pengaruh pendidikan, pelatihan dan pengalaman mengajar terhadap profesionalitas guru di Madrasah Tsanawiyah Negeri Kediri 2. E-Tesis Sarjana. Universitas Negeri Semarang.
- Rozita Radhiah & Abdul Rasid Jamian. 2012. Amalan pengajaran karangan guru cemerlang di dalam bilik darjah: kajian satu kes pelbagai lokasi. *Asia Pacific Journal of Educators and Education* 27: 51-68.
- Sapie Sabilan, Mohamad Fuad Ishak, Mohd Kamal Din @ Nasirudin & Rekkemen Kusut. 2014. Tahap pelaksanaan pendekatan, strategi, kaedah dan Teknik pengajaran dan pembelajaran dalam latihan mengajar mengikut persepsi guru-guru pelatih. *Jurnal Pendidikan* 1(2): 1-10.
- Siti Salmiah Mohd Shariff. 2014. Pengajaran seni kraftangan berorientasikan didik hibur di SDH. *Prosiding Seminar Sekolah Dalam Hospital Kali Ke-2*, 114-128. Putrajaya: Bahagian Pendidikan Guru, Kementerian Pendidikan Malaysia.
- Tay May Guat. 2015. Pembelajaran menyeronokkan dalam PdP Bahasa Melayu. *Jurnal Penyelidikan IPG Kampus Batu Lintang*, 12: 1-15.
- Ura Pin @ Cham. 2012. Penilaian program perintis usahawan di Sekolah Rendah. Tesis Doktor Falsafah. Fakulti Pendidikan, Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Urban J.B & Trochim W. 2009. The role of evaluation in research-practice integration working toward the golden spike. *American Journal of Evaluation* 30 (4): 538-553.
- W.K. Kellogg Foundation. 2004. *Using Logic Models to Bring Together Planning, Evaluation and Action*. Battle Creek, MI: W.K Kellogg Foundation.
- Norhidani Buyong*
SMK. Senawang
Taman Marida
70450 Seremban
Negeri Sembilan, Malaysia.
cikguhidani15@gmail.com
- Norasmah Othman
Fakulti Pendidikan,
Universiti Kebangsaan Malaysia
43600 Bangi
Selangor, Malaysia.
lin@ukm.edu.my
- Pengarang untuk surat-menyurat, e-mail: cikguhidani15@gmail.com
- Diserahkan: 1 Februari 2018
Diterima: 2 April 2018